

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para.
Na kuću 6 para.
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.,
na po godine 4 Kr.

Vlastnik,
izdavaatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIEČ

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Ne frankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 30
para, priobčena, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Sflaginat
Trg Sv. Ivana.

**Još o dogovaranju strana-
naka.** Na 21. o. mj. u budipeštanskom saboru stari barun Gejza Fejervary sa svojim ministrima doživio je poraz. kakov se nije očekivao. Mađjarski parlament glasovao mu je nepovjerenje i jedva da je ministarstvo zdrave kože izašlo iz sabornice. Sukob je nastao, kad je Fejervary htio da se pročita drugo ručno pismo kraljevo. Sabor nije na to pristao, nego je najprije glasovao nepovjerenje. Za tim je pročitano rečeno pismo, kojim se saborisanje odgadjalo do 15. rujna.

U velikaskoj kući Fejervary doživio je isto. Na taj način u Ugarskoj nema vlade. Nastao je nepremostivi sukob narodnih predstavnika i Beča. Žice moraju brzo da popucaju. Stanje je posve slično onom 48. godine.

Upravni odbor združene oporbe proglasio se permanentnim. Zaključeno je, da se zastupnici razstrkaju po svim kotarima i županijama, da drže skupštine i pozivlju narod na pasivni odpor, a županije i občine na uzkratu pobiranja poreza i novčenja.

Stalno je, da će zastupnici uspjeti, a onda ne ostaje Beču, nego da proglasi absolutizam ili da popusti. Ako Beč popusti, Mađjari su postigli ono, za čim su išli. Ako Beč proglasi absolutizam, možemo još svega doživiti. U svakom slučaju Hrvati su po sriedi. Ako svi znaci ne varaju, na Hrvate se računa. Hoće li oni preuzeti ulogu krotitelja kao i god. 48.? Ili će i oni sporazumno sa Mađjarima, da svoju domovinu oslobode?

Ovo su sve pitanja, na koja smo mi Hrvati, kao narod, morali već da odgovorimo. Radi se i o našoj sudbini. Ovo su pitanja, na koja svakako do malo dana valja da odgovori skupština zastupnika u Zagrebu.

Jest, naši zastupnici, pa kojog god stranci pripadali, u dužnosti su, da na ova pitanja odgovore.

Ali to nije dosta. Oni su dužni, da ne paze na intrige, nego da gledaju samo na interes svoga naroda. Oni su dužni, bez svoje narodne štete, da idu na ruku svakom narodu, koji se želi osloboditi izrabljivanja. Oni su dužni doći u doticaj, u dogovore sa onima, koji se proti Niemstvu bore. Oni su dužni, ako je moguće, sklopiti obranbeni savez. U svakom i najgorem slučaju oni ne smiju podpomagati despociju.

Ima mnogo znakova, koji nam daju naslutiti, da se Hrvate nastoji izrabiti s one strane, odakle je naša domovina razciepana, razudjena, osiromašena. To se događalo kroz vjekove, sustavno, bez prestanka. Ako nam je što ostalo, nije zasluga naših historičnih neprijatelja. Mađjar nije nami ništa oteo. Tko nas je razciepao, osiromašio, znao je što radi. Posijao je mržnju između dva naroda, koji su se kroz vjekove morali podpomagati, da se obrane od sile i pohlepe. Cijela naša povjest svjedoči nam, da je bio potlačen i Hrvat, kad se upokorilo Ungariju. I obratno, kad god su Hrvati ustajali proti Ungariji, bili su i oni i Mađjari potlačeni.

Do naših zastupnika je, da shvate povjest naših jada i nevolja. Mi nemamo više što izgubiti. Trgovina nam je propala. Mornarice nemamo. Industrije i ne poznamo. Gospodarstveno smo uništeni. Neostaje nam, nego siromašna zemlja i narodnost. Spasimo barem ovo dvoje. Jer odakle prieti nami pogibelj? Zar od 8 milijuna Mađjara? Zar od njihove trgovine, industrije, njihovog pomorstva, njihovog jezika?

Ta Ungarija je poljodjelska zemlja kao i naša. Ugri mora ne maju, a odnosno ni mornarice. Oni nisu toliko jaki, da nas raznarode. Njihov jezik je nami tudj, te i oni valja da se brane od Niemstva kao i mi. Njihova industrija je tek u zametku i od nje nam ne prieti propast kao od njemačke, koja je

tako razvijena, da se takmi sa engleskom i franzuskom. Mi, da se bojimo malog naroda, a da ne predamo pred gorostasom, koji orijajski kroči na jug k nami, a preko nas na iztok?

Mi mislimo, da zastupnici koji su sazvali sastanak u Zagreb nisu zasliepljeni. Osvjedočeni smo, da i oni vide bistro cijeli položaj našeg naroda. Sigurni smo, da su prožeti ozbiljnošću časa, koji proživljujemo i da će raditi nadahnuti mislju, što nas čeka prekosutra. Položaj je za Hrvate bistar i nema razkrižja, da treba misliti kuda da se uputimo.

Šire se glasovi, da se svi zastupnici ne će naći u Zagrebu na okupu. To bi bilo zlo i grieh proti domovini. Rekosmo i opetujemo: svi zastupnici svih stranaka imali bi zajednički viecati i odlučiti.

Narod će tako imati prigode, da upozna plaćenike i prave svoje prijatelje. Tu prigodu narod ima pravo zahtievati, a zastupnici su dužni, da se zahtievu naroda odazovu. Navlastito ne bi se na nijedan način smjelo mimoći narodnu stranku u Banovini. Kako već rekosmo ta stranka je danas u većini. Njoj se ima dati prigoda, da otkrije pred svim ostalim zastupnicim svoje karte.

U zadnjim godinama nastupili su među strankam u Banovini strastveni odnošaji. Te osobne strasti valja da prestanu. Pred veličanstvom i pred budućnosti domovine valja da osobnosti izčeznu. I u novinstvu valja da prestane ona stara ludost naša o međusobnom sumnjičenju.

Mi rekosmo svoju čisto i bistro. Od ugovaranja ne smije se hrvatski narod plašiti. Temeljne točke ugovaranja sa strane Hrvata po našem mnenju bile bi: sjedinjenje, financijalna nezavisnost, parlamentarna vlada, ban odgovoran saboru, hrvatska zapovjed u vojsci.

Nego i kad ugovaranje ne bi dovelo cilju, Hrvati treba, da imaju toliko razuma, da ne dadu prigode, da se obnovi 48. god.

Sa padom dualizma Hrvati ne gube ništa, a dobivaju mnogo, jer im glavni neprijatelj biva oslabljen.

Pomanjkanje i skupoća mesa

Kako smo vidili, blago velikoga, a donekle i maloga zuba, što se kod nas goji, ne zadovoljava domaću potrebu, pa smo usilovani uvažati ga iz Hercegovine, Crnogore i Like. Iz ove zadnje osobito svinje. Sve dok Austrija nije zauzela Herceg-Bosnu, trgovački saobraćaj među ovim zemljama i Dalmacijom bio je znamenit, a osobito u pogledu trgovine s blagom. A kako sve, što Austrija čini, dolazi nami na štetu, tako i s okupacijom Dalmacije je, kao i svim hrvatskim zemljama, nanešena velika šteta. Niemi i Mađjari, današnji gospodari u Hercegovini, navratise vodu na svoj mlin. Sve puteve i željeznice, što sagrađiše, sagrađiše očitom namjerom, da što više odvrate bosansko-hercegovačku trgovinu od Dalmacije, a otvore ju prema Pešti i Beču, te tako odciepiše ove zemlje od pravog njihova puta na more, ko što je Dalmacija sa svojim lukam. A kao da i ovo nije bilo dosta, našu Hercegovinu poplavilo je mnoštvo njemačkih trgovaca i židova, koji zaokupiše skoro svu izveznu trgovinu, kao i prodavanje blaga. Oni su ko gljive razšireni i naći ih je u svakome okružju. Obima, rek' bi, u pomoć dolaze njihova braća živinari, te proglase ovaj il onaj predjel okuženim, bolestnim. Čudnovato je i upada mnogo u oči, da su ove zabrane periodične osobito na granici Dalmacije, i to u doba, kad se najviše sa svinjama trguje, a još čudnovatije, da se bolesti na ovcama i govedima u pograničnim kotarima pojavljuju taman u onaj zeman, kada bi blago iz Dalmacije moralo na plandovanje u planinu.

Osim trgovaca blagom Niemac ima u Bosni mnoštvo svojih, koji se bave izključivo timarenjem blaga, a i to našem domaćem čovjeku na štetu.

Trgovački ugovori, koji su u zadnje doba sklopljeni među Austrijom, Srbijom i Ornogorom, idu također za tim, da se što je moguće više naškodi izvozu

ŠIBENSKA ŽUPANIJA POKRŠĆENJE HRVATA

Arcidjakon Toma pripisuje nadbiskupu Ivanu od Ravene istom oko god. 650. obnovu crkvene jerarhije sa solinskom mitropolijom u Spljetu, koja je dosizala, kako se veli, od mora gore do Dunava.

Hrvatima tada, kaže viest, počelo se propovjedati evanđelje, nadbiskup Ivan pokrstio je većinu stanovnika „Dalmatinske Hrvatske; on je glavom putovao po istoj, „obnavljajući i gradeći crkve, posvećivajući biskupe, namješćivajući župnike, privodeći tako malo po malo neuki, ali blagouduhni hrvatski narod na Isusovu vjeru“.

Današnja povjestna kritika drži sve viesti kao prosta nagadjanja, pisana manje

više na tankoj grani od oblaka; pa baš skoro glasoviti povjestničar M. r. L. Duchesne pisao je, da se ono, što Arcidjakon Toma pripovieda o Ivanu Ravenjaninu, odnosi po svoj prilici tek na papu Ivana X. (914.—928.), kog su također nazivali Ravenjaninom, i koji se imade smatrati kao urediteljem dalmatinske jerarhije.

Mi ne ćemo nagomilavati nagadjanja svrh nagadjanja, nego ćemo jednostavno opaziti, da je ono prvo propovjedanje Krstove vjere među još poganim Hrvatima moralo jako zapinjati, jer ti latinski vjerovjestnici niti su narodni jezik razumievali, niti su ga mogli lako bez pisma naučiti, niti su poznavali narodne običaje, niti su bili proniknuti narodnim duhom, niti su uvijek život svoj prema propovjedanim istinama udešavali.

Sliedi iz toga kao naravna posljedica, da je sjeme rieči božje, što su ga ti tudjinci razišavali, padalo ili na ka-

men, ili u trnje, i da nije doprimielo ploda.

Pri takovim prilikam ne će nas začuditi, ako bizantinski pisci govore o ponovljenomu pokršćenju Hrvata u IX. vjeku. Ali ne samo iztočni, već i zapadni suvremeni kroničari, kao Vidukind i Dittmar, te kasniji Adam Bremenski, Helmond i drugi spominju nepokršćene Hrvate u početku IX. vjeka.

Porfirogenit pak o tomu drugomu pokršćenju piše: „Hrvati, svladavši Franke i postavši tako slobodni i samosvojni, zatražiše u rimskog pape sveti Krst; on im posla biskupe, koji ih pokrstiše. Vladao je tada Hrvatima knez *Povin*“ (Borin — Borna).

Da su Bieplo-Hrvati bili pokršćeni za Borna knezovanja, može se lako suditi po nastojanju pobožnoga cara Ljudevita i po religiozno-političkim namjerama njegove vlade. Sasvim je dosljedno

težnjama istoga Borne, što se je on sam prvi dao pokrstiti i što je uplivao i tražio, da mu i podvrženi Hrvati prime sv. Krst, jer mu je bilo do toga, da se ulagiva moćnom caru franačkome i da tako dobjie njegovu zaštitu i oružanu pomoć proti svome takmacu, slovinskome knezu Ljudevitu, proti komu je i uspio.

Netočnost Porfirogenitova sastoji u tome, što on tvrdi, da je to pokršćenje sliedilo, kad su Hrvati postali slobodni i samosvojni, a da je to bilo za Borna knezovanja.

Pošto je, kako smo vidjeli u predidućem članku, Borna bio knez Bielohrvatske, Liburnije i Guduće, i pošto je Šibenska županija bila u najužoj svezi sa Liburnijom i Gudućem, to možemo temeljito zaključiti, da Hrvati Šibenika poprmiše konačno vjeru Krstovu i da se pokrštise na početku IX. vjeka (820.) i to preko rimskih svećenika.

blaga iz ovih zemalja. Na svinje, koje su se u velikoj iz Srbije uvažale u Austriju, udaren je veliki namet, a to sve, jer u Bosni nadjoše, što im je dostatno. Tako isto se je postupalo i kod sklapanja ugovora sa Crnogorom u pogled uvoza volova i koza. Crnogora, ko što je naravno, tražila je izvoz svome blagu i u tu svrhu stvorila je Bar slobodnom lukom, odakle sva trgovina blaga, koja se je preko Kotora splivala k nama, danas ide u Italiju.

Na taj način, zaslugom Niemaca i njihove vlade, mi smo odsječeni od našeg zaledja i pograničnih zemalja.

Kod ovakova stanja stvari naravno je, da skupoca mesa mora uzslediti i to svagdano sve to više, a to s toga, što nam blaga nestaje, a nemamo odakle da ga dovezemo, jer smo kô grana odsječeni od Herceg-Bosne.

Dužnost je naših zastupnika, da upru sve sile, kako bi ovoj našoj nevolji doskočili, kao i to, da posvete osobitu brigu svim onim pogodnostima, koje vlada u Bosni daje svojim njemačkim trgovcima za izvoz marve, a koje nama uzkráuje.

Naše pak autonomne vlasti, da se sačuva i ono malo blaga što imamo, trebalo bi da idu na ruku domaćem marvogostvu. Privremeno osim toga imao bi se zabraniti izvoz blaga iz naše pokrajine, jer ima nekijh, koji i ono malo, što naše imamo, izvoze u Trst na prodaju.

Za naše prilike imao bi se napokon ponovno pretresti zakon o držanju kozâ, pošto svagdano njihovo tamanjenje upliva mnogo s raznih razloga na skupocu mesa. Naše obćine imale bi sasama dignuti taksu na svinje, pošto ta otežava mnogo uvoz svinja iz Like, a mi znamo, kad našem težaku pomanjka svinja, da mu se naša velika šteta u kućanstvu.

Pošto nas je naša brižljiva vlada sasama zapustila, dužnost je naša, da se sami pomognemo, koliko po našim slabim silama možemo.

Na znanje izbornom odboru „Hrvatske Stranke“.

U smislu zaključka skupštine držane dneva 4. tek. mj. za nastajuće obćinske izbore, izborni odbor „Hrvatske Stranke“ proširiti će se i popuniti odbornicima sa sela i grada, i to na sastanku izbornog odbora, koji će se držati dne 30. tek. mj. u Šibeniku. Za ovaj sastanak odbornici će dobiti poseban poziv.

Ovo stavljam do znanja našim odbornicima u gradu i selima, e da to jave i svojim prijateljima.

Predsjednik izbornog odbora „Hrvatske Stranke“

M. STOJIĆ.

Izborna kronika.

Otvaramo od danas ovu rubriku, u kojoj ćemo redovno iznositi sve, što bude zasiecalo u obćinske izbore, koji nam se primiču. I ovo naše pisanje bit će skroz objektivno, a poglavita će mu svrha biti, da narodu u gradu i u okolici bude sigurnim putokazom, da ne zabluđi u šumi svakojakih varka, potvora obsjenjivanja, lažnih obećanja i zlobnih nagovora, kojima se kojekakvi nezadovoljnici osobito ovih dana služe, samo da narod dovedu na nove kušnje, da ga k sebi primame, ne bi li tako opet došli do obćinskih stolica i gospodarili onako jadno i nesretno, kô što su u prošla doba, u ona doba, kojih se narod

tako bolno sjeća. Bude li razbora i sviesti, ona se doba ne će više nikad povratiti, narodu će odlanut, a nezadovoljnici i mutikaše morat će se povući u zapećak i nikad se više ukazati. Radi toga baš odpočemo pisati ovo izbornu zgodopisje.

Na skupštini složnih Hrvata, držanoj u „Sokolu“ dne 4. o. mj., bio je izabran izborni odbor i taj se odbor već prijavio političkoj vlasti. Imena odbornika bila su objelodanjena i razaslata svim obćinarim na znanje i ravnanje.

Izbornome je odboru svrha, da sve izbornike poučava i svjetuje u svemu, što se na obćinske izbore odnosi. Tko želi napredak grada i naših sela, tko želi sačuvati dobar glas, slogu i red u našoj obćini, sada znade, komu se ima obratiti za svaki izborni posao.

Za neka veća mjesta biti će ovaj izborni odbor proširen. U nj će se uvrstiti i drugi ugledniji seljani. Ovi će raditi složno s onima, koji su već u odboru, upućivat će narod s kim će i za koga će glasovati, e da se tako oslobodi od lažnih i nadutih prijatelja, koji bi ga htjeli još jednom izigrati. Ovi će klevetničkoj družbi Borčila, Rore, Šarića, pa i istome Miji Iljadići, koji napinje sve svoje sile, da uspije, odgovoriti kako treba.

Ta se gospoda proglasiše narodnim predstavnicima i vodjama! Značilo bi, da smo spali na najniže grane, kad bi nam takovi ljudi morali bit vodje. Kamo da nas vode? Nikamo, neg' u propast, jer njima nije do narodnog, već do svoga blagostanja, interesa. — Kad su ti ljudi vidjeli odbor „Hrvatske stranke“, preplašeni, stadoše trubiti, da je u tom odboru 40 njihovih ljudi, od njihove stranke. Sram ih bilo! Ta znade se, da nitko nije bio u taj naš odbor uvršten, a da nije prvo upitan, je li pristaje; seljani su pako i po dva puta bili upitani na istoj gorišpomenutoj skupštini.

Vidi se, dakle, koliko su spali! Tako se i utopljenik slamke hvata, samo da izpliva. U svojoj bahatosti oni viču na sve strane: *sve je naše!* A gdje je to sve? Bit će zar „Poljana“, gdje po miloj volji diele cielu obćinu. Ali, kad je njihovo sve, neka se ti ljudi pokažu u Rogoznici, u Zatonu, u Primoštenu, u Zablacama, na Konjevratima, u Lozovcu, u Raslinama i u Danilima! Sva im je nada u Jadrtovcu, ali i tu ima ljudi, koji se ne dadu za nos voditi, koji znadu, na kojoj je strani poštenje i hrvatstvo.

Oni larmaju: *sve je naše!* a tamo se kukavno izkazuju u čemu im je sve uzdanje: oni priete, — priete onima iz Danila i Boraje, da ne će smjeti dolaziti više u grad, ako glasuju sa složnim Hrvatima. Ala junaštva i dostojanstva ljudskoga!

Oni bubnjaju: *sve je naše!* a tamo rabe i najniža sredstva, samo da klevetaju i zavaraju narod. Oni truju narod, sijuć laži, da obćina i poslie poznatog pregledanja razsiplje obćinski novac bez dozvole vieća. Radnja novog pazara danas im je najzgodnije sredstvo. Podmeću, da se tu troše obćinski novci. Ali nek je narodu na znanje, da je obćina dogovorno s poglavarstvom kupila zemljište za novi pazar i da radnju izvadja novecima iz *oskudične zaklade*, određene za to od istog poglavar-

stva dogovorno s načelnikom. Sva je pogrješka dakako u tome, što se za to nije upitalo gosp. Miju Iljadiću!

Nezadovoljnici, navraćajuć vodu na svoj mlin, govore Varošanima, za što se to ne radi u Varošu, Danilarima za što ne u Danilu itd., dakle pojedinim seljanima: a za što ne troše u vašem selu?

Al zaludu im taj manevar. Svak zna, da se radi i u gradu i u okolici; ako je što od vieća određeno, to se vrši. Eno javnih radnja, pa nek narod sudi, a mi ćemo samo upitati, što su učinili za narod današnji nezadovoljnici, dok su na obćini bili? Koliko ima godina n. pr., da je bilo određeno raditi ulice sv. Duha? pa kad su uradjene? Poslie *petnaest* godina, a bile su djelomično plaćene god. 1903. od nove uprave.

Za danas dosta.

DOMAĆE VIESTI.

Obhod Tjelova izpao je najkrasnije. Učestvovala je mornarica bojna sa svojom glazbom. Vrieme divno, red uzoran.

Škola. Doznajemo, da je jučer poverjenstvo, sastojeće od načelnika Stojića, školskog nadzornika Sinčića, župnika fra Ante Bilonića i fra Stanka Gjurlića i seoskih starešina: Gojanovića, Višnića, Vučenića i Bralića odlučilo na licu mjesta u Dubravi, Birnju i Kraljicam, da se u ovom selima podignu školske zgrade i otvore škole.

Tako isto odlučeno je nedavno i za sela Konjevrate, Lozovac Vrhpolje i Rasinu, a dneva 28. i 30. o. mj. odlučiti će se za selo Bilice i za okolna sela odlomka Primoštena. Takodjer određeno je, da se i škole u Zatonu, Krapnju i Mandalini podignu na dvorazredne.

Sve ove škole u ovim i drugim selima otvoriti će se i preurediti kroz ovu i dojaduću godinu, što će biti od neprocjenjive koristi za naš do sada zapušten narod. — Samo napried: „*Prosvjetom k slobodi!*“

Iz Srađina nam pišu: danas, 23 o. mj. načelnik Matas zahvalio se je na načelnstvu i viećinstvu. Nastoji se, da se još drugi viećnici zahvale, eda tako bude obćina razpuštena. Sve izgleda, da hrvati skradinski ne znadu što rade. Ta, novi izbori su na vratima. Novo vieće može se izabrati redovitim putem. Nije trebalo i ne treba zahvaljivat se. Ne treba razpusta. Komu je to u račun?

Iz duhanske režijske. Gotovo u svakom austrijskom većem gradiću prodaju se u glavim skladištima duhana tako zvane specijalitet cigara i cigareta. Za Dalmaciju pravi se i u tom pogledu iznimka, jer n. pr. u Šibeniku, koji spada među veće gradove financijalna oblast ne dozvoljava te pogodnosti za obćinice, koje za svoje novce hoće, da puši i boljeg erarskog duhana, odnosno cigareta i cigara. Poznato nam je, da se je ta dozvola tražila, ali nije bila uvažena. Razlog nam nije poznat, ali valjda će biti samo komoditet, jer erar jamačno ne može, da pazari onako obilno kako bi se htjelo. U ostalom znamo mi, da još vriedi kod stanovitih krugova ona „Baccalà per la Dalmazia“, a mi ju bilježimo neka se vidi, da i mi vodimo računa o koje čemu!

Parobrodarsko društvo Negri & C. i najavilo javnim oglašom izlet za Tiesno u četvrtak po podne parobrodom „Krka“. Bilo se sakupilo preko 70 izletnika. Ovi, kad su došli na parobrod, reklo se, da ne može biti izleta i navadjalo se kao uzrok i ovo i ono, a u stvari je bilo, da parobrod ne kreće, jer ne bilo svieta koliko se društvo nadalo.

Ovaj postupak društva ne može se odobriti, a sakupljeni izletnici podpunim pravom su osudjivali ponašanje društva. Društvo poslie javnog oglasa u istinu nije smjelo tako bezobzirno postupati.

Nikola Stajsavjević pk. Jovana iz Vrljke od god. 24 u četvrtak u 6 po podne otišao je, da se kupa, a ne znao plivati, te se utopio.

Pčelarski tečaj na Glavici kod Knina dovršio je dne 11 o. mj. Istom je pristustvovalo nekoliko težaka i učitelji Novaković i Pichler. „Smotra“ noseći izvještaj ob ovom tečaju i ako nas ne spominje, navadja ono, što smo mi ob istom rekli u broju 8 našeg lista, te primjećuje, da uspjeh postignut, najbolji nam je odgovor. Ono što smo rekli, pri tome ostajemo, a na utjehu Smotrinom dopisniku nadodajemo, da su nas tako izviestili težaci, koji su dosada ovim tečajima sudjelovali i to uprav iz onih predjela naše pokrajine, u kojima se pčelastvo najviše goji.

Tužbe. Neki ribari iz Žirja, tuže nam se na one Kaprija, da love „buskavicom“ u njihovoj okolici i to uprav na „poštama“ srdjela. Žao nam je, ali moramo iztaknuti, da su njihove tužbe u glavnom neosnovane. Po erpljenim obavijestima moramo naglasiti, da oni, o kojim govore, da „bucaju“ to su „brafunavi“. Brafunara njima ne čini štode, a nosi koristi siromašnim Kaprijancima, jer su ove godine u mjesec dana četiri ladje dobile oko 4-5 hiljada kruna. U ostalom je iluzija, da „brafunara“ škodi svem kolikom ribarenju.

Floksera. U vinogradu Meselina Josipa pk. Frane na Ljubitovici otkrivena je filoksera. Evo je dakle i u Splitskom kotaru i nema sile, da ju suzbije. Težacima i ovom prigodom preporučujemo, da ne sade drugu već samo americkansku lozu i to u što većem broju.

Kod „Kavane k Česmi“ vidili smo naše veliko čudo jednu tablicu njemačkim napisom, koji javlja prodaju sladoleda. Pitamo gazdu jesmo li u Šibeniku, gdje njemačkom jeziku nema i ne smije biti mjesta, ili smo u kojem gradu Njemačke?

Vinogradi ove godine napadnuti su uslieđ čestih kiša lugom i peronosporom nešto žešće nego li prošle godine. Težaci se junački bore, te dok vide plod svoga truda u borbi protiv peronospore, ne vide ga na žalost u borbi protiv lugu. Ovo zadnje ima se pripisati slaboj vrsti sumpora, kojim su se obskrbili na žalost neki trgovci, a to za to jer da su bili prevareni. Želiti je, da se unapred ovakova šta ne dogodi, jer ćemo sa imenima na sriedu.

HRVATI I HRVATICE!
Spomenite se Istre, kupujući svedjer samo žigice, papir i narodne biljege „družbe Sv. Ćirila i Metodâ.“ * * * * *

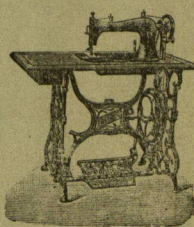
Naše Brzojavke.

BEČ, 24. Novoimenovani ministar predsjednik Feyervary, poslie svog neuspjeha, prikazao je jučer kralju ostavku, ali kralj nije istu primio.

PETROGRAD, 24. Položaj Linjevićeve vojske ugrožen. Fale ipak sjegurne viesti.

LODZ, 24. Ovdje se židovi bune i počinjaju svakakve izgrede. Policija posreduje, da uzdrži red.

NAJBOLJI I NAJJEFTINIJ
SIVAČI STROJEVI 0 0 0 0
"SINGER" 0 0 0 0
NAJNOVIJH SISTEMA 0 0 0 0

DOBIVAJU SE SAMO U SKLADIŠTU SIVAČIH STROJEVA „SINGER“
IVAN GRIMANI - ŠIBENIK.